



tempe, ktorým sme šli celú sobotu som si ani nestačila pomyslieť, či potrebujem na WC alebo či som smädná. Ľudia prichádzali ako na bežiacom páse, od 6:00-22:00 sme mali dve prestávky. Bolo o nás veľmi dobre postarané, Slovenský červený kríž a Tatrakon Poprad nám zabezpečili jedlo a občerstvenie. Fungovať celých 14 hodín v maximálnom pracovnom nasedení však nie je jednoduché a nevedela som si predstaviť, že nedeľa bude podobná tomu, čo sme absolvovali v sobotu.

V sobotu sme odobrali a vyhodnotili necelých 900 vzoriek, v nedeľu to bola zhruba iba polovica. Náš vojak - veliteľ mal pre nás na celý víkend prichystaných iba 900 testov, tak v noci do 2 hodiny ranej čakal na dodávku materiálu aby sme

mali s čím pracovať. Spal v škole na žinenkách, keďže bol z Prešova, my ostatní sme vyčerpaní po prvom dni odpadli aspoň do vlastných postelí.

Ako som spomínala bála som sa reakcie testovaných, keďže celoplošné testovanie rozdeľovalo našu spoločnosť. Až na jedinou nadávajúcu pani v nedeľu ráno sme sa s ničím neprijemným nestretli. Ľudia boli až neuveriteľne priateľskí, príjemní, ďakovali nám, že sme tam, dostali sme upečené koláče a to všetko nám pomohlo prežiť dva náročné dni. Keď sme sa s našim tímom rozchádzali v nedeľu večer, nevedeli sme, či sa niekedy uvidíme. Veliteľ si vzal naše telefónne čísla v prípade, že sa bude konať ďalšie testovanie, aby sme pracovali spolu v tíme. Testovanie sa opakovalo, ale nebolo ani zďaleka pre nás tak náročné ako to prvé, zúčastnilo sa ho menej testovaných. Krásnym gestom nás všetkých prekvapil náš veliteľ, ktorý pre každého z nás priniesol balíček počas druhého testovacieho víkendu v podobe odznaku, kľúčenk, šatky, šiltovku, pero a neviem, čo



všetko sme tam našli. Povedal, že to boli pre neho dva neuveriteľné víkendy, vojaci zvyčajne nespolupracujú s civilmi. Všetci sme mali pocit, že sme sa stali súčasťou niečoho výnimočného, či už z pohľadu profesie ale aj po ľudskej stránke. Vďaka tomu, že sme sa stretli veľmi dobrá partia, náročnosť celého podujatia sme prestali vnímať a prevládajú v nás iba dobré spomienky na celoplošné testovanie. Keď som sa bavila s kolegynami z nášho pedagogického zboru / panie učiteľky Kokorudová, Lopuchová, Husárová/, ktoré sa tiež zúčastnili celoplošného testovania, mali veľmi podobné pocity ako ja, tak isto aj žiaci našej školy.

Mgr. Katarína Zahradníková

